Asjad, mis Pude-Wiljaks tullewad nimmetada.

36. Neljandeks ei piddand Innimesse Tö ja Murre Ma peäl ka mitte ennam ni kerge, ehk paljaks Ajawiteks, ollema, kui enne sedda se Edeni-Aja Harriminne ja Hoidminne (6.), waid Waewaga (ütles Jummal) ja omma Palle-Higgi sees, pead sa omma Leiba söma; et Innimessel otse Aega ei piddand jäma Patto tehha, ja et se Waew siin Ma peäl tedda sadaks sedda himmustama, et temma sest ükskord woiks sada arrapeästetud.

37. Sepärrast sai siin wiendeks Adamale ka kulutud, mis Surm olleks, ja et se temmale nüüd töeste ükskord Kätte tulleks: Sinna pead jälle Pörmuks sama, ütles Jummal; ja ni kauaks piddi temmal Tööd ja Waewa ollema, senni kui temma Ihho jälle Mullaks saaks, nenda

nenda kui se Mullast olli woetud (10.). Jummal olli Adamale ähwardand, siis kui ta tedda Paradisi Aeda panni, et temma selsammal Päwal peaks surrema, kui ta wöttaks süa sest ärrakeeldud Puust (11.); ommeti olli se armolinne Jummal ni helde, et ta need mollemad Pattused mitte ei surmanud siis warsi ärra, waid jättis neid kaua pärrast sedda ellama Ma peäle; agga surrelikkuks saiwad nemmad sestsammast Ajast ja Tunnist, ja nenda ka nende Lapsed ja Sugguwössa pärrast neid.

38. Et Adam ka ütles, ennast sepärrast ollewa kartnud Jummala eest, et ta allasti olli (28.), siis Jummal omma Heldusse järrel, satis sedda tühja Kartust nendest ärra, sest Jummal teggi Adamale ja temma Naesele Kassukad, ja panni neid nende Selga. Ühtegi Nimme ei olnud siitsadik Adama Naesel; agga

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1776, lk. 26